

Časopis.

12. do 14. vel. travna so bili pri Mafekingu boji. Angleži so mesto osvobodili.

15. vel. travna je prišla burska deputacija v Zjedinjene države. Sprejeli so jo prijazno, a ne oficijelno. Tudi tu ni nič opravila.

16. vel. travna so otvorili laško ljudsko šolo v slovenskem selu Skoflje, občine Milje.

20. vel. travna. V poslednjih dnevih se je začelo na Kitajskem močno gibanje zoper tujce. Tako imenovani „bokserji“, nekaki politični hajduki, so dobili mogo vpliva.

28. vel. travna. V Bloemfonteinu je vojaški guvernier prebral Robertsovo proklamacijo, da je Oranje-država priklopljena angleškim kolonijam z imenom: „Oranje-River-kolonija.“

30. vel. travna so prišli Angleži v Johannesburg brez odpora.

5. rožnika so prišli Angleži v Pretorijo in jo zasedli brez boja.

5. rožnika. Na Kitajskem se je osnovala prava vojska zoper tujce. Dvor je na strani proti-tujcev.

7. rožnika. Poljaki so slavili v Krakovu 500 letnico jagelonskega vseučilišča.

9. rožnika ob 1. uri ponoči je bilo avstrijskega državnega zbora 16. zasedanje zaradi češke obstrukcije zaključeno.

14. rožnika, na praznik sv. Rešnjega Telesa, je tržaška policija zabranila bratovščini sv. Cirila in Metoda imeti pri procesiji svojo zastavo.

18. rožnika je bil v Taku na Kitajskem boj Evropecev zoper kitajske trdnjave.

21. rožnika je umrl miroljubni ruski zunanji minister grof Muravjev.

23. rožnika. Avstrija se udeležuje kitajske vojske z jedno ladjo. Odrine pa tudi ladija „Cesarica Marija Terezija“ na Kitajsko. Združene velevlasti hočejo zasesti Peking, da bi napravile mir.

Razne stvari.

Naše slike.

„Žalosten poskus“ (na str. 393) nam kaže tako jasno svoj predmet, da ni treba razlage. Čudno res, da si pridobiva tobak toliko prijateljev, četudi jim v začetku ne ponuja sladkosti. — V Slavonijo nas zopet vodi slika na str. 408, ki nam kaže Ireg v Slavoniji. Kadar podamo še več slik, povemo tudi v besedi še kaj več. — Slika na str. 412 nam predočuje podpisane besede iz narodne pesmi, ki jo ima Štrekljeva zbirka v številki 683.: „Sónce zé góri gré, Grôzno je žalostno; Kaj b' ne bló žalostno, Kér čez vojsko je šlo. Fantič na straž' stoji, Bríše sozné oči: Kúgljica priletí, Fant se okolj zvalí! Maria mémo gré, Grozno je žalostna. „Fantič, li vstani gor'! Gréva za Jezusam!“ Čúдне so régul'ce Jezusa Kristusa! Nagelj je lép rudèc, Ti pa nis' moja věč!“

Pojasnilo o „Zgodovini slovenskega slovstva.“ Gospod D., ocenjevatelj moje knjige „Zgodovine slovenskega slovstva“ v zadnji številki „Dom in sveta“ ne more razbrati, po katerem redu razpravljam pisatelje. Da ne bo nesporazumljenja, si dovoljujem razjasniti to stvar. V vseh treh oddelkih „Zgodovina“, „Jezikoslovje“, „Prirodoslovje in na-

rodno gospodarstvo“ so pisatelji razvrščeni po kronološkem redu, kakor je to želel slavni odbor „Maticе Slovenske“, ko je vsprejel moj rokopis. To se razvidi iz vseh treh oddelkov, če se pisatelji le količkaj pazljivo zasledujejo od konca do kraja, ne pa samo prvi v enem oddelku. Nekaj ozira sem jemal — kakor je to storil Nemeц Goethe v svoji soglasno hvaljeni knjigi: „Grundriss zur Geschichte der deutschen Dichtung“ in Slovenec Josip Benković v svojem oddelku „Bogoslovje“ str. 266—68, kjer navaja duhovske pisatelje po škofijah — tudi na pokrajinstvo, ne da bi hotel gojiti separatizem. Zato sta duhovnika-zgodovinarja Parapat (1838) in Štrukelj (1841) skupaj in za njima pride Jesenko, ki pa je rojen l. 1838. in ne l. 1831., kakor sodi gospod ocenjevalec. Razlika v starosti pa tudi ni tolika. Potem pa pridejo trije duhovniki-zgodovinarji iz slovenskih obmejnih dežel. Dalje v tem oddelku ni nobene „netočnosti“ več, razven da je „Pečnik“ (1836) na koncu na svojem mestu, ker je „solus ex gente rustica“, kar mu je samo na čast. Nekateri mu zavidajo mesto v literarni zgodovini. Naj se ga mož veseli! V oddelku „Jezikoslovje“ in „Prirodoslovje“ sta Korbinijan Lajh in Fr. Jančar z ozirom na njuno rojstvo nekoliko zakasnela; to se je pa zgodilo vsled tega, ker sem bil med tiskanjem knjige od prijateljske strani opozorjen na ta dva